

**60. ULUSLARARASI BERLİN FİLM FESTİVALI
ALTIN AYI ÖDÜLÜ**

9 NİSAN'DA SİNEMALARDA

Bir SEMİH KAPLANOĞLU filmi

www.kaplanfilm.com

Medya İletişim / Neylan Acar Tunalı 0 532 794 26 54 – neylan.acar@gmail.com

**“Dokunaklı, açık yürekli ve büyüleyici”
FINANCIAL TIMES**

**“*Bal*, gerçek sevginin heyecanını taşıyor.”
THE HOLLYWOOD REPORTER**

**“*Altın Ayı*, Türkiye’nin yeni sinemasının elde ettiği en
büyük başarı.”
FRANKFURTER ALLGEMEINE**

**“Aile sevgisi ve doğanın gizemleri üzerine güzel bir
meditasyon.”
HOLLYWOOD REPORTER**

BAL / SİNOPSİS

Yusuf (7) ilkokula başlamış, okuma yazma öğrenmektedir. Babası Yakup (35-38) ürkütücü bir ormanın derinliklerinde, yüksek ağaçların üzerine kurulmuş el yapımı kovanlarda üretilen karakovan balcılığıyla uğraşmaktadır. Babasıyla sık sık gittiği orman, Yusuf için gizemli bir yerdir...

Yusuf bir sabah gördüğü rüyayı babasına anlatır. Bu rüya ikisi arasında sonsuza dek kalacak bir sırdır.

Aynı gün Yusuf sınıfın önünde öğretmenin verdiği okuma metnini okurken aniden kekelemeye başlar ve arkadaşlarının alay konusu olur.

Yakup, anlaşılmaz bir nedenle soyu hızla tükenen Kafkas arılarının peşinden uzak bir ormana gider. Babasının gidişiyle Yusuf iyice sessizliğe gömülür. Yusuf'un bu hali çay tarlasında çalışan annesi Zehra'yı (28) üzmektedir. Ne kadar uğraşsa da Yusuf'u konuşturamaz.

Günler geçer, Yakup'un gecikmesi Zehra'yı ve Yusuf'u tedirgin eder. Zehra Miraç Kandil'i gecesini için Yusuf'u köyden uzaktaki annaannesine gönderir. Yusuf, orada dinlediği hikayelerdeki peygambere benzettiği babasının mutlaka geri döneceğine inanmaktadır.

Ertesi gün Sis Dağı şenliğinde de Yakup'a rastlayamazlar...

Babasını aramak için ormanın derinliklerine dalan Yusuf'un gördüğü rüya gerçekleşecek midir?

YAZAN VE YÖNETEN SEMİH KAPLANOĞLU'NDAN YORUMLAR

YUSUF ÜÇLEMESİ

BAL üçlemenin üçüncü filmi. "Yusuf Üçlemesi" fikri çok eskiden yazdığım bir senaryoyu yeniden ele aldığım bir sırada oluştu. Bu senaryo aslında üniversite çağındaki Yusuf'u anlatan Süt'ün hikayesiydi. Yusuf karakterini ayrıntılandırırken bu genç adamın bir yetişkin olarak geleceği (Yumurta) ve küçük bir çocuk olarak geçmiş (Bal) üzerine düşünmeye başladım. Bu düşünceler üçlemenin doğmasına neden oldu. Filmleri yapmaya Yumurta ile başladım, belki de karakteri kabuklarından yavaş yavaş soymak ve onun "özüne" varabilmek içindi bu. Üçlemeye uzun bir flash-back de diyebilirsiniz. Fakat bunlar dönem filmleri değiller. Hepsi günümüzde Türkiye'sinde farklı coğrafyalar, ilişkiler ve ekonomik şartların içinde geçiyor. Bana zaman zaman üç Yusuf'un da aynı adam olup olmadığını soruyorlar. Filmin gizemini, karakterin sırlarını, filmler arasındaki dolaylı ve direk ilişkileri ifşa etmemek için buna cevap vermemeyi tercih ediyorum.

KENDİ GEÇMİŞ TECRÜBELERİM

Yusuf karakterini oluştururken elbette kendi geçmişimden, kendi deneyimlerimden yararlandım. Bu durumda Yusuf benden izler taşıyor diyebiliriz. Üç senaryonun da yazılışı sırasında kendi gençliğime ve çocukluk zamanlarıma baktım ve Yusuf'un yaşadıklarını, sıkıntılarını, arayışlarını gerçekçi bir şekilde ele alabildiğimi düşünüyorum. Bal'da da senaryoyu oluştururken başvurduğum en önemli kaynak kendi çocukluğum oldu. Okulda yaşadığım 'okuma-yazma' öğrenme sürecine dair sıkıntılar, büyüklerden yanıt alınamayan sorular, doğanın yakınlığı, acımasızlığı ve zenginliği... Çocuk dış dünyayı merakla araştırırken kendi benliğini de oluşturuyor bir bakıma. Bazen basit bir yanlış anlamamanın üzerine gelişen çocuksu yanılgılar, hayaller, sevinçler ya da üzüntüler çocuğu gerçeğe ulaştırıyor. Umarım BAL da bizi Yusuf'un hakikatine ulaştırır.

SIRADAN BİR YER DEĞİL

Orman, Yusuf ve babası Yakup için derinliklerinde türlü gizemi saklayan masalsi bir yer. Orman, geçimlerini temin etmek için gidip geldikleri sıradan bir yerden ziyade, içinde kayboldukları ve tekrar belirdikleri başka bir âlemdir. Büyük ve yaşlı ağaçlarıyla, çeşitli gizemli yaratıklarıyla, birlikte ormana gittikleri katır ve atmacayla birlikte Yusuf'un içinde bambaşka bir dünya oluşturur. Özellikle çok yüksek ve büyük gövdeli ağaçların olduğu bir yer bulmakta çok zorlandım. Hem kovan yerleştirmeye uygun

hem de filmde oluşturmaya çalıştığım görsel dünyaya uygun bir yer bulmaya gayret ettim. Farklı ormanlarda çalıştık. Özellikle çok eskiden beri karakovanların yerleştirildiği birbirlerinden 30-40 kilometre uzaklıkta farklı ağaç türlerinin bulunduğu farklı yüksekliklerde bulunan ormanlarda çalıştık.

BALCI YAKUP

Yakup, giderek yokolmaya yüz tutmuş karakovan balcılığıyla uğraşiyor. Bu zorlu uğraş, kütükten yapılan kovanların yüksek ağaçların üzerine ve dik yamaçların kenarlarına yerleştirilmesiyle yapılan son derece tehlikeli ve zahmetli bir iş. Günümüzde bu kadim yöntemi uygulayan çok az üretici kaldı. Bu kadim meslek yakında ölüp gidecektir. Kuşkusuz Yusuf'un babasına duyduğu hayranlığın bir sebebi de babasının işi. Bu marjinal iş, gelecekte Yusuf'un şairliğinin de karşılığı bana göre.

BABANIN YOKLUĞU

Yusuf Üçlemesi'nde Yusuf için bir baba figürü yok diyemeyiz aslında. BAL'da babasıyla birlikte yaşadığını ve aralarında sıkı bir ilişki olduğunu görüyoruz. Önemli olan Yusuf'un hayatında babanın boşluğunu nasıl yaşadığı bu boşluğu bir anlamda nasıl doldurduğu. Psikojik bir yoruma gidersek; babanın erken ölümü Yusuf'un otoriteyle ilişkisini annesi üzerinden sürdürmesine neden olmuş olabilir (SÜT). Kırılganlığı, içe dönüklüğü ve kararsızlıklarının altında kendini yeniden keşfedişinde (YUMURTA) bunlar yatıyor olabilir. Ama bütün bunlar benim hikayelerimde pek umursamadığım "psikoloji"nin meseleleri. Ben daha manevi bir planda durumu anlamaya ve aksettirmeye çalışıyorum. Varoluşu; psikolojinin laboratuvarında parçalara ayırmak ve hayatımızı neden sonuç ilişkilerine hapsetmekten ziyade daha yüce bir kudrete referans vermeye çalışıyorum. Yusuf Üçlemesi'nin Hz.Yakup'la oğlu Hz.Yusuf'un perspektifinden, rüyaların rehberliğinde ve korkuyla-ümit perspektifinden analiz edilmesini isterim ve ümid ederim. İşte o zaman tüm resim ortaya çıkacaktır.

KARADENİZ KIYISINDA

Çekimleri Rize'nin Çamlıhemşin ilçesinde gerçekleştirdik. Burası Türkiye'nin kuzeybatısında, Karadeniz Bölgesi'nde yer alır. Bölgeyi seçmemin en önemli nedenlerinden biri doğası. Aradığım özellikleri taşıyan ormanları sadece bu bölgede bulabildim. Ama bölge coğrafi koşulları itibarıyla çekimler sırasında bizi epey zorladı. Özellikle orman içi çekimlerinde, belli bir yere kadar araçlarla gidip, oldukça uzak olan çekim mekanına ağır malzemelerimizle birlikte yürüyerek ulaştık. Normalde bir insanın ayakta zor durabileceği bir eğimde çekimlerimizi gerçekleştirdik. Karadeniz, iklimi

oldukça hızlı değişen bir bölge. Bir saat içinde yağmur, güneş ve sisi birarada görebilirsiniz. Bu da bizi sahnelerin devamlılığı konusunda çok zorladı. Günlüğüme baktığımda 48 günün 39'unda yağmur yağdığı görülüyor.

İNSANLIĞIN ÇOCUKLUĞU

Modern zamanımızı insanlığın yetişkinliği olarak tanımlarsak Bal'ı çektiğimiz bölgeler, hala insanlığın çocukluk zamanını yaşıyor diyebilirim. Doğanın belirlediği şartlarda, doğanın kurallarıyla ve eski kadim bilgilerle hayatlarını sürdürmeye çalışan insanların yaşadığı ama yakın gelecekte terkedilecek dağ köylerinde çalıştık. Böyle yerlerde su kaynaklarının, dere ve nehirlerin santral yapma uğruna tahrip edildiğine olduğuna tanıklık ettik. Bu başlı başına bir sorun ve acil olarak ele alınması gerekiyor...

YUSUF'UN KEKEMELİĞİ

Yusuf, ilkokula yeni başlamış ve okuma yazma öğrenmeye çalışıyor. Aslında babasıyla yalnızken heceleyerek de olsa okuyabiliyor. Ama okulda heyecanlanıp kekelemeye başlıyor. Arkadaşlarının alay etmesi onu yalnızlığa ve sessizliğe itiyor. Tıpkı Süt'te liseyi yeni bitirmiş Yusuf'un askere gidememesi gibi, Bal'daki Yusuf'un okuyamaması bir kırılma noktası yaratıyor, Düzgün bir şekilde yüksek sesle okuyup kurdele alabilmek birinci sınıf öğrencisi bir çocuk için çok büyük önem taşıyor. Okuyamamak ve alay konusu olmak, belki de Yusuf'un kendi dünyasına kapanmasına ve kelimelerle ve şiirle kurduğu güçlü bağın filizlenmesine yolaçacaktır.

KÜÇÜK YUSUF'U ARAYIŞ

Aradığımız Yusuf'u bulmak için o bölgede bir kaç şehirde köyler ve kasabalarda aylar süren bir çalışma yaptık. Bölgedeki bütün ilkokullara gidip birinci sınıf öğrencileriyle görüşmeler yaptık. Yumurta ve Süt'teki Yusuf'ların çocuk halini arıyordum. Görüştüğümüz yüzlerce çocuktan hiç biri içime sinmemişti. İki aylık çalışmadan sonra mekan değişikliğine gitmek kararını verdim. Riskli bir karardı bu. Asistanlarım ve castingle uğraşanların yaptıkları çalışma boşa gidecekti, yan rollerin bir çoğu da seçilmişken her şeyden vazgeçtim. Eski lokasyondan 100 km kadar uzaktaki yeni bölgede çalışmalara başladık. Bu bölgede yerleşik nüfus oldukça azdı. İşsizlik ve göçler nedeniyle bölgede çok az kişi kalmıştı çoğu da yaşlılardı. Az sayıda çocuk da pek umut vadedmiyordu. Bir gün bir mekan araştırmasından dönerken bisikletin üzerinde dolaşmaya çıkmış Bora'yı gördüm. Arabadan indim tanıştık.

Hemen ilk anda aradığım Yusuf'un o olduğunu anladım. Kendi dünyası olan, akıllı ve hassas bir çocuktur.

BORA'YI YUSUF'A ÇEVİRMEK

BAL'ın çekimleri sırasında Bora Altaş 7 yaşındaydı. Bora benim yazdığım Yusuf karakterinden oldukça farklı bir karaktere sahipti. Bora çok sosyaldi. Onu olduğu gibi bırakamazdım. Oynaması gerekiyordu. Ondan Yusuf'u alabilmek kolay olmadı. Çok çalıştık, sabrettik. Ona dilim döndüğünce Yusuf'u sahne sahne anlattım. Aramızda müthiş bir güven ilişkisi kuruldu. Yetişkin bir oyuncuyla nasıl çalışıyorsam onunla da öyle çalıştım diyebilirim. Bora bana kendini tümüyle teslim etme cesaretini gösterdi, ben de ona duyduğum güveni ve hayranlığı bir kez bile olsun istismar etmedim. Bu kadar küçük bir çocuğu rolüne konsantre etme çabası sırasında çok şey öğrendim. Benim çocuğum yok, daha önce çocuklarla böyle bir deneyimim yoktu. Bora'nın ve diğer çocukların hevesini, özverilerini unutmam mümkün değil. Bu çocuklardan istediğimizi alırken bana asiste eden Tülin Özen'le çocuk oyuncu koçu Kutay Sandıkcı'yı da burada anmak istiyorum.

MANEVİ GERÇEKÇİLİK

Yusuf Üçlemesi'nin çekimleri, montajları, hazırlık ve prodüksiyon aşamalarında yani şu geçtiğimiz dört yıl boyunca çok şey yaşadım ve çok şey öğrendim. Bu süreç aynı zamanda benim "Manevi Gerçekçilik" olarak tanımladığım film yapma yöntemimi de oluşturmaya çalıştığım bir süreç oldu. Çok parçalı bir dünyada yaşıyoruz ve bu parçalanma sürekli devam ediyor, bizi çokluğun birliğinden uzaklaştırıyor. Bu uzaklık ise bir yığılmaya sebep oluyor, kendi varoluşumuza dair soracağımız soruları aza indiriyor ve erteliyor. Bu nedenle 'azaltmak', sanatta bugün korunabilecek en politik duruşlardan birisi bence. Çünkü bizi kendimizden uzaklaştıran her şey, aynı zamanda ahlaktan ve vicdandan da uzaklaştırıyor.

Bugünkü medeniyet çok fazla insan odaklı. İnsana sadece insandan bakan, bunun her şeyi halledebileceğini ve tüm soruları cevaplayabileceği düşünen bir algı var. Fakat insan acizliğini kabul etmediği sürece kendi varoluşuna dair soracağı sorular hep geçiştirici olacaktır. Çünkü acz duygusu senden daha büyük ve daha önemli bir varlığa işaret eder. Ama aynı anda o yüce varlığın 'en güzel sureti' olmayı da içerir. İnsanın fitratına 'onun' yaratılış sırrına yaklaşma çabasıdır filmlerim...

Ayrıca bu üçleme sürecinde sadece görüntüyü, oyuncuyu ya da sesi veyahut zamanı ve mekanı yani sinematografik elemanları değil filme katılacak teknik ekibi, kullanacağımız paranın menşeyini onu bulma ve harcama biçimini de sorguladığım, dersler çıkardığım bir dönemdir bu. Film yapmak bir bakıma ekipteki herkesin kendini o filmin aynasında yeniden keşfetmesidir hatta yeniden tanımlamasıdır aynı zamanda. Örneğin annem -ki kendisi Yumurta ve Süt'te küçük rollerde karşımıza çıkıyor- Yumurta'daki evi görür görmez bana bu evin ne kadar da bizim eski evimize, benim çocukluğumun geçtiği eve benzediğini söyledi. Ve bana daha önce hiç konuşmadığımız ayrıntılar, aileye ait bilmediğim hikayeler anlattı ki bunların bazılarını Süt ve Bal'da da kullandım.

BAL / OYUNCULAR

BORA ALTAŞ 13.08.2002 tarihinde İzmir - Konak'ta Rizeli bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası emekli, annesi ev hanımıdır. İlkokula İzmir'de başladı. İkinci sınıfa geçtiği yaz, ailesiyle birlikte babasının memleketi olan Rize Çamlıhemşin'e taşındılar. Hala orada oturuyorlar ve Bora ikinci sınıfa devam ediyor. Gökdeniz adında kendinden 3 yaş küçük bir de kardeşi var.

ERDAL BEŞİKÇİOĞLU 1970 doğumlu Beşikçioğlu, Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü mezunudur. William Guskill ile Yaratıcı Drama eğitimi almıştır. Sinema filmleri: 2009 Bal - Semih Kaplanoğlu, 2008 Vali - Çağatay Tosun, 2008 Hayat Var - Reha Erdem, 2007 Barda - Serdar Akar, 2006 Eve Giden Yol - Semir Aslanyürek TV dizileri: 2009 Ayrılık - Metin Balekoğlu, 2009 Es.Es. - Bahadır İnce, 2006 Köprü - Sadullah Şentürk, 2005 Seni Çok Özledim - Delik Gökçin, 2005 Ödünç Hayat - Nihat Durak, 2004 Kasırga İnsanları - Nihat Durak

TÜLİN ÖZEN 1979'da İskenderun-Hatay'da doğdu. Yeditepe Üniversitesi Tiyatro Bölümü mezunu Özen, devlet tiyatrosunda ve özel tiyatrolarda oyunculuk, çevirmenlik ve yönetmen yardımcılığı yapmıştır. 2004 yılında başrolünde oynadığı Meleğin Düşüşü filmiyle 41. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu Ödülünü kazandı. Aynı rolü kendisine ayrıca 16. Ankara Film Festivali'nde Umut Veren Kadın Oyuncu ödülünü ve Nürnberg'de gerçekleşen 11. Türkiye-Almanya Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu ödülünü getirdi. Vicdan filmindeki rolüyle de Siyad Ödülleri'nde, Sadri Alışık Ödülleri'nde ve Adana Altın Koza Film Festivali'nde En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ödülüne layık görüldü. Özen, şu sıralar beğeniyle izlenen Kapalıçarşı dizisinde rol almakta. Sinema filmleri: 2010 Bal – Semih Kaplanoğlu (oyuncu), 2008 Vicdan – Erden Kıral , 2007 Süt – Semih Kaplanoğlu (oyuncu ve reji asistanı), 2006 Yumurta – Semih Kaplanoğlu (oyuncu), 2004 Meleğin Düşüşü – Semih Kaplanoğlu

BAL / EKİP

YAPIMCI	Semih Kaplanoğlu
ORTAK YAPIMCILAR	Johannes Rexin, Bettina Brokemper
DELEGE YAPIMCI	Alexander Bohr
SENARYO	Semih Kaplanoğlu – Orđun K6ksal
KURGU	Ayhan Erg6rsel - Semih Kaplanoğlu- Suzan Hande G6neri
SANAT Y6NETMENİ	Naz Erayda
G6R6NT6 Y6NETMENİ	Barıř 6zbiđer
SES KAYIT	Matthias Haeb
MİKSAJ	Tobias Fleig
GENEL KOORDİNAT6R	Aksel Kamber
DAđITIM	Cinefilm

YUMURTA /ÖDÜLLER

ULUSLARARASI ÖDÜLLER

Bangkok World Film Festival - En İyi Yönetmen

Sevilla Film Festival - Eurimages Ödülü

Estoril European Film Festival - İkinci Film Ödülü

Eurasia International Film Festival - NETPAC En İyi Asya Filmi Ödülü

13. Saraybosna Uluslararası Film Festivali - En İyi Kadın Oyuncu

Valdivia Uluslararası Film Festivali >>>

- En İyi Yönetmen (Semih Kaplanoğlu)
- En İyi Kadın Oyuncu (Saadet Işıl Aksoy)

Fajr Film Festivali

- En İyi Yönetmen
- Teknik ve Artistik Başarı Ödülü

Nurnberg Turk- Alman Film Festivali

- En İyi Film
- En İyi Erkek Oyuncu Ödülü (Nejat İşler)

27. Uluslararası İstanbul Film Festivali

- En İyi Film Altın Lale Ödülü

Ravenna Mosaico d'Europa Film Festivali - En İyi Film Ödülü

Seul Uluslararası Film Festivali

- En İyi Film

Romanya Anonimul Film Festivali

- En İyi Görüntü

14. Medfilm Festival

- Eurimages Italia Ödülü

ULUSAL ÖDÜLLER

40. SİYAD ÖDÜLLERİ

En İyi Film

En İyi Yönetmen

En İyi Senaryo

En İyi Erkek Oyuncu

En İyi Kadın Oyuncu

En İyi Görüntü Yönetmeni

En İyi Sanat Yönetmeni

En İyi Kurgu

44. Antalya Altın Portakal Film Festivali

En İyi Film

En İyi Senaryo

En İyi Görüntü Yönetmeni

En İyi Sanat Yönetmeni

En İyi Kostüm

Yeşilçam Ödülleri

Digiturk Genç Yetenek Ödülü - Saadet Işıl Aksoy

SÜT /ÖDÜLLER

ULUSLARARASI ÖDÜLLER

3. Granada Cines del Sur Film Festivali - En İyi Erkek Oyuncu
Uluslararası İstanbul Film Festivali - FIPRESCI
Uluslararası İstanbul Film Festivali - Radikal Halk Jürisi Ödülü